

Musibete sabretmede nasıl bir sır vardır ki "innallahe meassabirin" sırrına mazhar olunsun? Bunun Risalelerde izahı var mı acaba?

"DÖRDÜNCÜ SUALİNİZ: **يَا رَابِعًا الصَّغَمَاءُ** de hikmet ve gaye nedir?"

"*Elcevap:* Cenâb-ı Hak, Hakîm ismi muktezası olarak, vücud-u eşyada, bir merdivenin basamakları gibi bir tertip vaz etmiş. Sabırsız adam, teennî ile hareket etmediği için, basamakları ya atlar düşer veya noksan bırakır, maksut damına çıkamaz. Onun için hırs mahrumiyete sebeptir. Sabır ise, müşkülâtın anahtarıdır ki **يُصْرَخُوا** durub-u emsal hükmüne geçmiştir. Demek, Cenâb-ı Hakkın inâyet ve tevfiği, sabırlı adamlarla beraberdir. Çünkü sabır üçtür:"

"*Biri:* Masiyetten kendini çekip, sabretmektir. Şu sabır takvadır; **يَا** ".eder mazhar sırrına **مَعَ الْمُتَّقِينَ** "

"*İkincisi:* Musibetlere karşı sabırdır ki, tevekkül ve teslimdir. **يَا** sabırsızlık Ve .ediyor mazhar şerefine **يَا** - **وَأَجِبُ الصَّابِرِينَ** ise Allah'tan şikâyeti tazammun eder. Ve ef'âlini tenkit ve rahmetini ittiham ve hikmetini beğenmemek çıkar."

"Evet, musibetin darbesine karşı şevvâ suretiyle elbette âciz ve zayıf insan ağlar. Fakat şevvâ Ona olmalı; Ondan olmamalı. Hazret-i Yakup Aleyhisselâmın **يَا** demesi gibi olmalı. Yani, musibeti Allah'a şevvâ etmeli; yoksa Allah'ı insanlara şevvâ eder gibi 'Eyvah! Of!' deyip 'Ben ne ettim ki bu başıma geldi?' diyerek âciz insanların rikkatini tahrik etmek zarardır, mânâsızdır."(1)

İnsan aciz ve tahammülsüz bir varlık olduğu için, şikayet ve sızlanmaktan kendini kurtaramaz. Bu sebeple insana "**şikayet etme, sızlanma**" demek yerine Allah'ı aciz kullara şikayet manasına gelen isyan yerine "**derdini ve halini Allah'a şikayet et**" denilmelidir. O zaman hem dert ve musibetler merciine şikayet edilmiş olur, hem de o tahammülsüzlükten gelen sızlanma ve şikayet ihtiyacı, meşru bir şekilde tatmin edilmiş olur. Bu avam insanlar için temel bir ölçüdür. Nitekim,

"**Ben derdimi de üzüntümü de ancak Allah'a şikâyet ederim, dedi.**"
(Yusuf, 12/86)

---

ayeti bize bu hususta güzel bir örnek teşkil etmektedir.

Nasıl iman ve ibadetlerin nihayetsiz makam ve dereceleri varsa, aynı şekilde sabrın da nihayetsiz derece ve makamları vardır. Büyük zatların sabırları ağaç ise bizimki de küçük bir fidan veya çekirdek olabilir. Bu yüzden kusur etsek derhal tövbe ile temizlemeli, şikayetimizi de Allah'a tevcih etmeliyiz. Yoksa aciz ve çaresiz kullara Allah'ı şikayet etmenin hiçbir faydası olmadığı gibi, zararı çok çetin olur.

(1) bk. [Mektubat, Yirmi Üçüncü Mektup.](#)